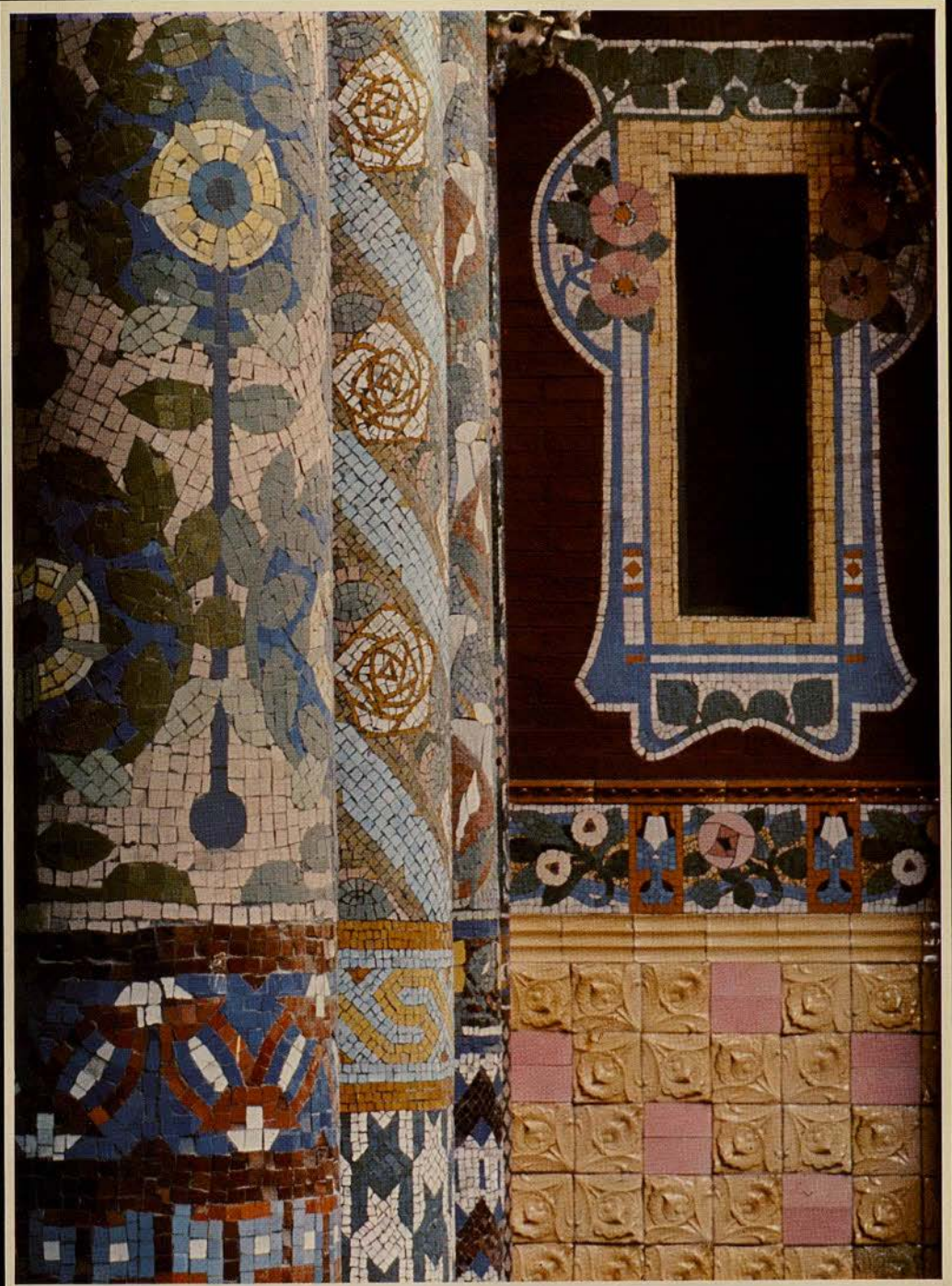

Guia Musical 1981-82 2

Barcelona – Muntaner, 300
Madrid – Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

BEETHOVEN I MOZART: REFLEXIONS SOBRE EL PODER DE COMUNICACIÓ DE LA MÚSICA

L'audició recent del total simfònic de Beethoven, forma encara part del nostre present concertístic. Amb les sensacionals versions de Daniel Barenboim amb l'Orquestra de París, ha quedat palès, novament, l'extraordinari poder d'atracció que el missatge beethovenià exerceix sobre el públic considerat com a entitat indiscriminada (públic total), perquè, en qualsevol nivell social, troba ressonància la seva extraordinària força comunicativa. Beethoven —diguem-ho una vegada més— va transformar la confiança musical en un missatge d'alliberació.

Ara, l'immediat present és centrat en la celebració d'una setmana destinada a contemplar la completíssima obra mozartiana, en el curs de la qual es donaran simfonies, pàgines de cambra, concerts per a diverses disposicions instrumentals, fragments d'òpera i altres mostres, de música vocal, música fúnebre masònica, etc. Per les mostres, sembla que el públic respondrà també massivament (com en el cas de Beethoven) a aquesta convocatòria. El fet invita a reflexionar.

Per descomptat, Mozart no escriví per a un públic vast i ampli, ni per a una humanitat àvida de comunicació. La seva audiència immediata fou el reduït aristocràtic (prínceps, o altes dignitats eclesiàstiques). Però la força expansiva empenyada en les seves genials intuïcions fou ràpidament entesa com una premonició romàntica i, sota la cobertura de l'estil galant, hom hi troba el pòsit torbador de totes les passions que angoixen el nostre existir quotidià, que expressa amb aparent ingenuïtat i amb evident eloqüència.

Amb les precedents paraules, no perdem de

vista que parlem de dos genis d'excepció, que en les seves misterioses intuïcions han contactat no solament amb el seu públic, sinó també amb el de les generacions posteriors fins avui, amb la nota que no podem parlar d'arqueologia musical, perquè cada nova audició de les seves obres ens reserva una sorpresa.

El cas, és quasi bé únic; i, en dir únic, em refereixo a l'espontaneïtat amb què es produeix, al marge de tot proselitisme estètic, o ideològic. És per això que hom pot preguntar-se per què no es repeteix el fet (la persistència i fidelitat del gran públic) en altres compositors amb els quals poden tractar-se de tu, poso per cas, Debussy, Stravinsky, Schoenberg o Bartók, que —en definitiva— són artistes que han escrit precisament per al públic d'avui (el seu públic) i que malgrat els extraordinaris mitjans de difusió musical de què disposem ara, si han aconseguit el reconeixement de minories i d'élites, no han arribat a l'entranya de la seva societat.

Ens podem preguntar, també, si estem davant d'aquella imprecisa deshumanització de l'art apuntada per Ortega y Gasset fa cinquanta anys. En qualsevol supòsit, caldria eixamplar els horitzons estètics de la nostra societat amb la convocatòria d'unes setmanes dedicades als grans compositors moderns. Seria la forma més segura d'acostarnos a la nova problemàtica que han intentat comunicar-nos, i amb la qual nosaltres —el públic—, poc desvetllats, no hem sintonitzat encara.

MANUEL VALLS

vida musical

ASSOCIACIÓ DE CULTURA MUSICAL —

Enguany l'Associació de Cultura Musical celebra el cinquantenari de la seva fundació. Des dels inicis (amb una junta en la qual figuraven destacades personalitats vinculades al món musical barceloní, com Eusebi Bertrand i Serra, el mestre Mas i Serracant, Enric Ribalta, Josep M. Roviralt, Concepció McCrory i Isabel Llorach), fins als nostres dies, la Cultural ha mantingut tothora un to peculiar, amb una rigorositat musical indefallent. Durant aquest mig segle d'existència, l'Associació de Cultura Musical ha presentat els més famosos artistes nacionals i estrangers; intèrprets actualment famosos arreu del món —com Alicia de Larrocha i Victòria dels Àngels— foren presentats per la Cultural en els inicis de llur carrera. La relació exhaustiva de tots aquells qui han actuat per a l'Associació és una panoràmica completíssima on queda reflectida la presència de —pràcticament— tots aquells noms que en música han significat alguna cosa.

LLANGOLLEN —

Durant el mes de juliol de 1982, tindrà lloc una nova edició del «Llangollen International Musical Eisteddfod» destinat a grups corals, de dansa, i a solistes, de caire amateur. La inscripció, serà closa el dia 1 de març de 1982. Informació: «Eisteddfod Office, Llangollen, LL20 8NG, Clwyd, North Wales, Great Britain».

CORAL EGARA DE RÀDIO TERRASSA —

La Coral Egara de Ràdio Terrassa ha organitzat un cicle d'audicions (l'inici del qual tingué lloc el mes de setembre) commemoratives del seu 25è. aniversari. Les sessions fins ara celebrades han testimoniat l'ampla adhesió ciutadana a una entitat que ha estat tothora gresol de nobles inquietuds musicals i culturals.

I JORNADES D'INTERCANVI DIDÀCTICO-MUSICAL —

Del 23 al 25 d'octubre han tingut lloc a Barcelona les I Jornades d'Intercanvi Didàcticomusical, organitzades per l'Institut Joan Llon-

gueres. Ultra la presentació de comunicacions diverses, s'hi celebraren diverses conferències i demostracions a càrrec de reconeguts especialistes (Otilia Defis, Núria Trias Llongueres, Dr. Josep Moyà i Trilla, Conxita M. de Miroso, M.ª Teresa Giménez, Pilar Figueres, Dominique Porte, Dr. Josep Mombiel·la Sanz i Lluís Virgili).

I SIMPOSI DE MUSICOLOGIA CATALANA—

Del 16 al 18 de novembre, organitzat per la Societat Catalana de Musicologia, tindrà lloc a Barcelona i a Montserrat el I Simposi de Musicologia Catalana. Hi presentaran ponències: Josep M.ª Llorens (Polifonia catalana del s. XVII), Francesc Bonastre (Tècnica instrumental i polifonia vocal al s. XVII). Gregori Estrada (Estudi de l'obra de Joan Cererols), J. Balanza (Aspectes biogràfics de Joan Cererols), Josep Climent (La música valenciana en el s. XVII), J. V. González Valle (Relacions entre la música catalana i aragonesa, en el s. XVII) i Antonio Gallego (La música del s. XVII a la Cort Reial).

III JORNADES DE DIRECCIÓ CORAL —

El Secretariat de Promoció i Formació Musical de l'Orfeó Manresà ha organitzat les III Jornades de Direcció Coral, corresponents al curs 1981/82. El Curs és estructurat en quatre nivells, amb un ampli ventall de matèries: noció de la pulsació, gestualitat, anàlisi de partitures, pedagogia de l'assaig, interpretació, contrapunt, etc. Després de la primera sèrie, ja celebrada (6-8 de novembre), els propers cicles se celebraran els dies 15-17 de gener i 26-28 de març de 1982. Per a tota classe d'informacions, els interessats han d'adreçar-se al Secretariat abans esmentat (c/. Muralla de sant Domènec, 13, Manresa).

VENÈCIA —

L'estrena al Teatre La Fenice del ballet «Pantomima Miró» presentat al Festival Internacional de Música Contemporània, respongué plenament a l'expectació suscitada. L'espectacle —escenografia i vestuari de Joan Miró i música de Silvano Bussotti— fou realitzat en col·laboració entre la Biennal i el Maggio Musicale Fiorentino.

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer.** Haute Couture. Paris.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada d'òpera 1981/82

PRÒXIMES FUNCIONS

IL BARBIERE DI SIVIGLIA

Rossini

Barbara Carter (4-6-8/XII/81)

Karin Ott (10/XII/81)

Vicenç Sardinero (4-6/XII/81)

Piero Cappuccilli (8-10/XII/81)

Ernesto Palacio

Cesare Siepi

Enzo Dara

Director: Gianfranco Masini

Director d'escena: Fausto Cosentino

Decorats: Teatro Comunale - Gènova

Divendres, 4 de desembre de 1981, a les 21 h.

Diumenge, 6 de desembre de 1981, a les 17 h.

Dimarts, 8 de desembre de 1981, a les 21 h.

Dijous, 10 de desembre de 1981, a les 21 h.

ERNANI

Verdi

Olivia Staap

Piero Cappuccilli (16/XII/81)

Joan Pons (18-20/XII/81)

Nunzio Todisco

Bonaldo Giaiotti

Director: Anton Guadagno

Director d'escena: Giuseppe de Tomasi

Decorats: Teatro Comunale - Gènova

Vestuari: «Arrigo» Milà

Dimecres, 16 de desembre de 1981, a les 21 h.

Divendres, 18 de desembre de 1981, a les 21 h.

Diumenge, 20 de desembre de 1981, a les 17 h.

ESCOLANIA DE MONTSERRAT

LA MÚSICA DEL RENAIXEMENT A CATALUNYA

El Servei de Música del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat ha creat i organitzat el passat mes de setembre un curs que tingué com a tema «La música del Renaixement a Catalunya».

És veritablement urgent per al nostre país el fet d'estudiar els períodes i els estils musicals del passat. Durant més de quatre dècades la musicologia i l'ensenyament musical de casa nostra no han estat dedicats a aprofundir en la música autòctona, culta o popular. La bibliografia publicada aquests anys és escassa i, amb excepcions, ben poc rigorosa. S'ha perdut un temps preciós que en la majoria dels països occidentals s'ha aprofitat per estudiar sistemàticament la música prèterita que en els darrers temps tant interessa el públic, en especial els joves, i per establir uns criteris pràctics en el camp de la interpretació per a aquells estils dels quals s'ha perdut la tradició interpretativa i tècnica. Ens hem d'afanyar a aplegar el nostre repertori, l'única cosa que ens permetrà d'omplir les nombroses llacunes i oferir una visió de conjunt al músic i a l'historiador. Així el primer podrà interpretar fidelment les diferents tendències estilístiques conreades a Catalunya i el segon realitzar estudis monogràfics amb garanties de poder situar-los en llur context. Només d'aquesta manera es podran establir i dibuixar per primera vegada, emprant els recursos de la musicologia moderna, les grans línies de la història musical catalana que fins aquest moment havia d'accontentar-se de pertànyer més a un gènere de ficció que no a un de científic.

El centre d'aquest curs monogràfic ha estat el bellíssim monestir de Poblet, de significació espiritual i social única en la nostra història. La forma musical al voltant de la qual ha girat l'activitat docent és una modalitat catalana del madrigal: l'ensalada. Es tracta d'una composició polifònica a quatre o més

veus en la qual alternen les diferents llengües. Està formada per diferents números i a voltes assoleixen els dos-cents versos. Aquesta forma miscel·lània pot adoptar caràcter dramàtic, juntament amb altres fragments solemnes, divertits i exultants. El tema està directament o indirecta implicat amb el naixement de Jesús i, en algunes d'elles, que acostumen a ésser les més tardanes, apareix el tema eucarístic.

No sols coexisteixen elements religiosos i profans sinó també fragments cultes amb altres de populars. Malgrat el seu caràcter de passatemps de la noblesa i de la burgesia, la qual cosa fa que sovint apareguin la ironia, la paròdia i la sàtira, l'ensalada té un propòsit d'adoctrinament resumit en unes màximes tretes de la Bíblia i cantades en cant pla.

El creador fou Mateu Fletxa, el Vell (1485-1553) un músic originari de Prades i mort a Poblet. Fletxa fou músic de la cort de Castella i escriví, entre altres composicions, *villancicos*; es nodrí de les influències de les músiques hispàniques, francesa, italiana i franco-flamenques que eren vives en la capella musical imperial.

El seu nebot Mateu Fletxa, el Jove (1530-1604) es formà musicalment amb ell i fou músic de capella de Maria i de Joana, filles de Carles Vè. La primera es casà amb l'emperador Maximilià II i Fletxa fou músic de la cort de l'emperadriu a la cort a partir de 1564. Compongué, a més d'ensalades, madrigals, impresos a Venècia, i música instrumental.

Com a reconeixement públic pels serveis fets al seu pare l'emperador Rodolf, fill de Maximilià, el nomenà abat de Tihanny (Platensee) i Felip III de Castella li concedí la mateixa dignitat a Portella, el Solsonès, abadia on morí.

Gràcies a la seva gran influència, ja que la impremta hispànica era molt pobre en realitzacions, aconseguí de publicar a Praga (1581)

un recull que conté quinze ensalades: vuit del seu oncle Fletxa el Vell, al qual prèviament li havien editat algunes a Lió (1544), tres de seves, dues de Pere Albert Vila, una de Càceres i una de Xacón.

L'obra està dedicada a Joan de Borja i de Castro, fill del duc de Gandia, la qual cosa ens confirma els lligams dels Fletxa amb el País valencià.

Quant a Pere Albert Vila (1517-1582) fou, com Fletxa el Vell, un notable contrapuntista. A les ensalades que escriví se li podien afegir amb certesa madrigals, religiosos i profans, així com peces per a orgue. La fama de Vila com a músic està descrita en el «Llibre d'algunes coses assenyalades» de Pere Joan Comes: «molts músics venien de Itàlia, de França, de tota Espanya, y finalment de tot el món...».

L'ensalada està, per a alguns estudiosos, vinculada amb el *quodlibet* germànic, amb el *fricassé* francès, o amb el *strambotto* italià mentre que, per a altres, va ésser influïda per la cançó descriptiva francesa d'un Janequin.

La música fou molt protegida durant aquest període a la majoria dels països europeus per les autoritats eclesiàstiques, fins i tot pels papes. Clement VIIe era considerat un expert musical.

Als Països Catalans només fou activa la cort valenciana dels ducs de Calàbria: Ferran d'Aragó († 1550), lloctinent de Catalunya i de València i Germana de Foix. Un dels fruites de llur mecenatge fou la col·lecció de composicions poètico-musicals, publicada a Venècia amb el títol de «Villancicos»... Aquest recull era conegut fins no fa gaires anys amb el nom de «Cançoner d'Uppsala», ciutat on fou descobert pel musicòleg malagueny Rafael Mitjana i fa poc, gràcies a Josep Romeu i Figueras, ha estat identificat com a creat a València i a partir d'aquest moment porta el nom de Cançoner del duc de Calàbria.

Al Principat, en canvi, les grans famílies defugiren llur missió de mecenatge.

Hom ha escollit aquest moment de la història per a la primera edició d'aquesta anomenada Facultat de Música de Catalunya —a part d'altres raons estrictament musicals— perquè es tracta d'una època pròxima a la nostra en els seus encerts i en els seus errors.

És sorprenent de veure que —malgrat la violència regnant, la complexitat i l'arbitrarietat que obligava a la gent a viure al dia, habituada com estava a les morts sobtades i als canvis polítics i socials constants— l'art no perdés, sinó tot el contrari, la seva importància quotidiana. Aquesta mateixa inseguretat féu que la gent cerqués en la música no únicament els contrastos que la fessin oblidar-se de llurs problemes, sinó també l'originalitat tímbrica (hom ha de recordar que durant aquest període comença la definitiva emancipació de la música instrumental) i sobretot que esperés que la música fos en primer lloc expressió i esplendor de la vida, tan sovint amenaçada.

Aquest curs celebrat a Poblet i a l'Espluga del Francolí ha tingut una nodrida assistència gràcies a uns professors excepcionals: Montserrat Figueras, Jordi Albareda, Romà Escalas, Lorenzo Alpert, Jordi Savall i Robert Clancy. Alguns d'ells ensenyen a l'estranger, tot i ésser catalans, degut al poc reconeixement de la música antiga en els nostres centres oficials.

M.ª Lluïsa Cortada com a instrumentista de clavicèmbal, juntament amb les intervencions d'Agustí Altisent, Miquel Querol, Josep Romeu i Figueras, Romà Escalas i Montserrat Albet, han estat els altres col·laboradors. El curs, que ha representat un pas per al coneixement de la música renaixentista catalana, ha tingut Jordi Savall com a director musical i Romà Escalas com a director.

MONTSERRAT ALBET

ESCOLANIA DE MONTSERRAT

JOAN CASALS, orgue
IRENEU SEGARRA, director

Concert extraordinari
per a la «UER»
(Unió Europea de Radiodifusió)
retransmès directament
pel II programa
a 25 emissores de tot el món

PROGRAMA

Mariam Matrem

Imperayritz

Anima mea

Domine Jesu Christe

Sancta et immaculata

Coigs a Nostra Dona

Tu es Petrus

Nigra sum

Missa pro Defunctis, a 7 v

Llibre Vermell

Llibre Vermell

MARTÍN RIVAFLECHA

JUAN DE ANCHIETA

FRANCISCO GUERRERO

JOAN BRUDIEU

CRISTÓBAL DE MORALES

TOMÁS L. DE VICTORIA

JOAN CEREROLS

Dilluns, 30 de novembre de 1981 ● 20'30 h.

BASÍLICA DE MONTSERRAT

ENTRADA LLIURE

ORFEÓ DE SANTS

"AMICS DE LA MÚSICA"

Concerts de diumenges

TEMPORADA 1981-82

NOVEMBRE

Dia 22

COBLA MEDITERRANEA

Obres de Josep i Joaquim Serra

Dia 29

JOAN MOLL, piano

Obres de Beethoven, Berg i Brahms

DESEMBRE

Dia 6

ANGEL SOLER, piano

MIQUEL GASPÀ, clarinet

M.ª DOLORS ALDEA, soprano

Obres de Gaveaux, Mozart, Schumann, Spohr, Schubert

Dia 13

VICENÇ AGUILAR, trompa

JOSEP F. PAGÈS BUSOM, piano

Obres de Mozart, Brotons, Dukas, Strauss

Dia 20

ANNA RICCI, mezzosoprano

JOAN RUBINAT, piano

Obres de Garreta, Morera, Serra, Blancafort, Mompou, Toldrà

GENER

Dia 10

JORDI LEÓN i

BERNAT CASTILLEJO, flabiol

MANUEL GARCÍA MORANTE, piano

Obres de Haydn, Loeillet, Donizzetti, Chopin

Dia 17

QUINTET DE VENT AULOS

Obres de Mozart, Vivaldi, Goeb, Ravel, Shostakovitx, Hindemith

Dia 24

ISABEL VILA, violí

PAULA TORRÓTEGUI, piano

Obres de Beethoven, Brahms

Dia 31

A DETERMINAR

FEBRER

Dia 7

TETE MONTOLIU, piano

Recital de Jazz clàssic

Dia 14

JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ, clarinet

Obres de Finzi, Taverna-Bech, Poulenc, Brahms

Dia 21

COR MONTSERRAT

Direcció: Joan Casals

Polifonia del Renaixement, cançons tradicionals dels Països Catalans

Dia 28

CORAL LAVÍNIA

Direcció: Miquel Saladrígues

Obres de Victoria, Cererols, Brahms, Bartok

MARÇ

Dia 7

QUARTET SONOR

GUILLEM PÉREZ-QUER, guitarra

Obres de Paganini, Giuliani, Haydn, Schubert

Dia 14

A DETERMINAR

Dia 28

MANUEL CABERO, piano

Obres de Schumann, Debussy

ABRIL

Dia 4

ORFEÓ LLEIDATA

Direcció: Lluís Virgili

Obres de Nicolau. Autors catalans

Dia 18

AULA DE CANT DEL CONSERVATORI MUNICIPAL

Direcció: Pura Gómez de Ribó

Àries i Duos d'òpera

Dia 25

ORFEÓ DE SANTS

Direcció: Enric Ribó

Polifonia religiosa i profana. Autors catalans

TOTS ELS CONCERTS COMENÇARAN PUNTUALMENT A DOS QUARTS DE VUIT DE LA TARDA

Orfeó de Sants - Amics de la Música, es reserva el dret de modificar intèrprets i programes per causes justificades

Informació i venda de localitats: Orfeó de Sants - S. 71 - Tel. 421 21 20 de 6 a 9 del vespre

Menors de 14 anys, acompanyats, entrada gratuïta

ANTXON AYESTARÁN: L'ORFEÓ DONOSTIARRA AL SERVEI DE LA MÚSICA DITA GRAN

Una audició de la «Novena» de Beethoven, sempre és esdeveniment. I l'última que ha tingut la sort de viure Barcelona ho fou amb escreix. Una excel·lent orquestra, la de París, un bon quadre de solistes vocals, un director-figura, Daniel Barenboim i un grup coral de prestigi —l'Orfeó Donostiarra— van cuidar que el concert tingués dimensions importants.

Si haguéssim d'individualitzar un triomfador d'aquest concert, sens dubte que seria l'Orfeó Donostiarra. El veredicté implacable del públic ho dictaminà així de forma ben evident. Una hora abans que s'iniciés l'esdeveniment, vam tenir oportunitat de conversar amb el seu director.

—Estem molt satisfets de ser aquí. Treballar per Pro Música és interessant perquè es parteix d'un gran nivell de qualitat. Per altra part el públic és estupend i Barcelona és una plaça important.

Després destaca:

—A més, l'Orfeó Donostiarra està molt lligat a Barcelona i d'una manera transcendent. El primer viatge que va fer aquí, l'any 1912, uns quinze anys més tard de la seva fundació, va significar un tomb significatiu. Aleshores el cor estava format només per veus greus i fou aquí que va rebre un important avís que resultà molt útil. Algunes de les crítiques, després de subratllar la qualitat del conjunt, van objectar que si hom hi incorporés veus blanques tindria unes possibilitats molt superiors. Va ser allò d'un «sí, però...» que l'aleshores director, el mestre Esnaola, va copsar molt bé; i així, al cap de poc temps, hom va incorporar ja les veus blanques. La decisió va sorgir, doncs, de l'estada a Barcelona.

—Teniu una dedicació concreta a la música basca?

—No vull ser pedant. Nosaltres només ens dediquem al món simfònic-coral, a les obres en les quals el cant és compartit per les orquestres simfòniques. Per tant, estem ficats en un repertori més universal, sense que menyspreem pas la música basca, ja que l'atenció a la música del país és als estats. Però hem transcendit aquesta música. Jo he d'afegir que tampoc és imprescindible que ens hi dediquem, ja que hi ha molts cors que interpreten música basca i, a més, ho fan de forma esplèndida.

—Hi ha força producció de música coral

basca en aquests moments? Tinc entès que no se'n compon gaire.

—Sí, sí, que se'n compon i ara amb l'establiment de l'autonomia, passa una mica com a Catalunya, que s'impulsa el desig de potenciar les coses pròpies i en aquest context s'inscriu l'auge que té ara la música basca.

—Resulta curiós que en el seu curriculum, no figuren fites massa destacades. No sé, qual-sevol historial de directors de música de segona i tercera fila inclouen cursets, per exemple amb Celibidache, que acostuma a sortir quasi sempre, o amb d'altres noms destacats. En canvi, sí que s'observa un sentit molt vocacional, ja que als tretze anys ja dirigia un cor...

—Miri, jo des dels cinc anys estic en cors, o sigui que als meus 42 anys ja sóc un veterà del cant coral. A l'Orfeó Donostiarra, hi porto 24 anys. Si mira l'historial de l'Orfeó Donostiarra, veurà que ha actuat amb els més grans directors del món. Si un hom està a la professió i pot treballar amb aquesta gent té molt de guanyat. No, no he fet cursets fora, però he treballat amb Markevitch, amb Stokowski, amb Barenboim, amb Argenta, i tots els que vulgui.

—Viu de l'Orfeó Donostiarra?

—No, no. La meua activitat professional és al marge de la música i quasi ho prefereixo, perquè hi ha aspectes de la professió poc convincents. De l'Orfeó tinc un sou assignat de 10.000 pessetes mensuals que no sé quan temps fa que no percebo. Amb tot, crec que seria bo que almenys el director i una petita infraestructura es professionalitzés.

—El País Basc segueix produint aquestes grans veus que tradicionalment l'ha distingit?

—Sí, això ha estat una característica sobre tot pel que fa a veus masculines. Ara bé, a l'Orfeó Donostiarra, ens importa —més que tenir grans veus— l'aprofundiment en la musicalitat. No és important només la gran veu sinó la musicalitat i la tècnica.

Ayestarán, assenyala també:

—A l'Orfeó hi ha un gran sentit de la disciplina i una gran acceptació de les decisions que es prenen. Quan s'han de fer canvis, tothom ho accepta. No vol dir que no es creïn problemes a l'hora de l'aplicació pràctica, però tothom ja sap que s'ha de fer el que cal.

música a catalunya

NOVEMBRE

MANRESA

- 29, diumenge, 19 h.
La Seu
Orfeons Manresà, Vigatà i Laudate. Dir.: Angel Colomer del Romero.

TÀRREGA

- 29, diumenge, tarda
Ateneu
Orfeo de Sants. Dir.: Enric Ribó. Concert commemoratiu de l'Orfeo Nova Tàrraga.

TORTOSA

- 30, dilluns, 22 h.
Auditori dels Serveis Territorials de la Generalitat
«Picasso i la música». Montserrat Albet, conferenciant. Anna Ricci, mezzo. Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Falla, Satie, Stravinsky.

MONTSERRAT

- 30, dilluns, 20,30 h.
Basílica
Escolania de Montserrat. Joan Casals, orgue. Dir.: Ireneu Segarra. Rivaflecha, Anchieta, Guerrero, Brudieu, Morales, Victòria, Cererols, obres del «Llibre Vermell».

DESEMBRE

IGUALADA

- 1, dimarts, 20 h.
Biblioteca Pública de la Caixa de Pensions
«Picasso i la música». Montserrat Albet, conferenciant. Anna Ricci, mezzo. Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Falla, Satie, Stravinsky.

TARRAGONA

- 4, divendres, 20 h.
Biblioteca Pública (Fortuny, 40)
«Picasso i la música». Montserrat Albet, conferenciant. Anna Ricci, mezzo. Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Falla, Satie, Stravinsky.

LLEIDA

- 5, dissabte, 20 h.
Sala d'Actes de l'Institut d'Estudis Ilerdencs
«Picasso i la música». Montserrat Albet, conferenciant. Anna Ricci, mezzo. Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Falla, Satie, Stravinsky.

TERRASSA

- 6, diumenge, 18 h.
Ràdio Terrassa
Quintet de vent Aulos. Ibert, Müller, Prokofiev, Gershwin, Grieg, Falla.
- 13, diumenge, 18 h.
Centre Cultural
«Llibre de Sinera» de Mercè Torrents, sobre els poemes de Salvador Espriu.
- 20, diumenge, 18 h.
Conservatori Municipal de Música
Mercè Nualart, soprano. Maria Canela, piano. Haendel, Scarlatti, Toldrà, Falla.
- 26, dissabte, 18 h.
Centre Cultural
Miquel Farré, piano. Schumann, Mompou, Montsalvatge.
- 27, diumenge, 18'30 h.
Conservatori Municipal de Música
Cor Infantil L'Estornell. Solistes vocals i instrumentals. Dir.: Antoni Fabrès. Nadales d'arreu del món. Obres de Telemann.

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

DESEMBRE 1981

Dimecres, 2, a les 20 h.

LA GUITARRA ESPANYOLA

JOSEP J. HENRÍQUEZ, guitarra

Obres de Sanz, Tàrraga, Tarragó, Sainz de la Maza,
Guinovart, Henríquez, Albéniz

Dimecres, 9, a les 20 h.

EL QUINTET

QUINTET SYRINX

Obres de Reicha, Rossini, Mozart

Dimecres, 16, a les 20 h.

CONCERT-HOMENATGE A JOAN GUINJOAN

Juli Panyella, clarinet

Jean-Pierre Dupuy, piano

Esperanza Abad, veu

Eulàlia Solé, piano

Lluís Claret, violoncel

Diabolus in Musica

Obres de Guinjoan

Comentaris: F. Taverna-Bech

Col·labora: Fòrum Musical

Transmissió directa pel II Programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

C. DEBUSSY: Suite pour le piano. Estampes. L. MILÀ: Imatges de la Cort del comte Berenguer IV de Catalunya, op. 39. Rondó brillant, op. 20, núm. 2. Nocturn, op. 23, núm. 2. Toccata, op. 32, núm. 1. / Leonora Milà, piano / AVUI/LARCLARE L7 AU 287.

Ja són diversos —molts en l'escassa producció de música catalana— els discs de Leonora Milà que s'incorporen al catàleg discogràfic del nostre país. Aquest sol fet, ja per ell mateix simptomàtic, és prou evident i important per a dedicar-li l'atenció deguda. Leonora Milà fa anys que treballa —lluita— en el camp de la interpretació pianística amb uns resultats perplexos. Ha estat l'afortunada intèrpret de molts concerts i actuacions que han merescut un ressò unànime d'afalagadors aplaudiments (a l'estranger). A casa nostra, ha passat més aviat amb una certa discreció, fet que no li ha privat del reconeixement de personalitats (i públics) sensibles. Constatem el fet.

Leonora Milà, intèrpret, és la Leonora Milà creadora, també. Sembla que un condicionament no pot dissociar-se de l'altre. Recentment la pianista ens mostra les seves darreres produccions que, probablement, ningú més que ella interpretarà. No hi fa res. Ja és interessant de sentir un pianista, intèrpret de la seva pròpia obra, de la manera com ho fa Leonora Milà.

A més de la mostra d'unes pàgines de Debussy, tenim l'oportunitat de conèixer quatre peces assenyalades amb els núms. 20, 23, 32 i 39 de la seva producció. La que porta per títol —una pretesa evocació?— «Imatges de la Cort del comte Berenguer IV de Catalunya, op. 39», és una successió de peces breus de caràcter més aviat joios i desimbolt. Les altres tenen una pretensió més definida i concreta.

El nou disc de Leonora Milà ha d'ésser considerat amb tota la importància que reclama.

R. STRAUSS: Till Eulenspiegel. Don Joan. Mort i transfiguració. / Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: André Previn. / EMI (Digital) 10 C 067-003900.

El fet de comentar un disc amb obres molt conegudes no desvirtua el caràcter d'aquests esquemàtics apunts que, de fa anys, apareixen al final d'aquestes pàgines. Potser pot semblar una reiteració o manca de novetats discogràfiques, quan hauria d'ésser entès com una aproximació subjectiva a la panoràmica de l'edició sonora.

Així, el cas present confirma aquest enunciat. No es tracta d'una novetat absoluta. Un repàs als índexs discogràfics ens donaria una visió amplíssima dels enregistraments de les obres incloses al disc de referència. Però es tracta més aviat d'apropar-se a un enregistrament «concret», peculiar, o en tot cas possible de contrastar amb altres anteriors.

Les tres obres de Richard Strauss incorpores són de nou a l'abast de tots aquells que posseeixen uns mínims coneixements de la història de la música. Però aquí rau precisament la singularitat de l'obra musical, que reclama la constant i reiterada audició. I és evident que en aquest cas no es tracta d'una «versió» més, sinó d'un acostament i troballa d'un «clima» aconseguit plenament.

Les versions de la Filharmònica de Viena no poden ésser indiferents. Si, a més, són exposades sota la concepció i guiatge d'un músic tan creatiu com André Previn, cal que siguin considerades amb atenció. I això és el que recomanem: Atenció a aquestes versions straussianes!

A. S.

McIntosh

LA ALTA FIDELIDAD

Distribuidores oficiales en Barcelona:

ADAGIO Muntaner, 300 · ADH-ELECTRONICA Benedicto Mateo, 8-10 · AIXELA Rbla. Cataluña, 13
SONCOSA Avda. de Madrid, 27 · VIDOSA Balmes, 339-343

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE			
28, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Bruno L. Gelber, piano. Dir.: Michel Tabachnik. Brahms, Debussy, Ravel.
29, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	20.30 h.	O. de Sants	Joan Moll, piano. Beethoven, Berg, Brahms.
	21 h.	Palau	Arleen Auger, soprano. Irwin Gage, piano. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona, 1981.)
30, dilluns	21 h.	Palau	The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona, 1981.)
DESEMBRE			
1, dimarts	20 h.	Palau	The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona, 1981.)
2, dimecres	20 h.	Palau	J. J. Henríquez, guitarra, Sanz, Tàrraga, Tarragó, Sáinz de la Maza, Guinovart, Henríquez, Albéniz. (Dimecres de R. N.)
	21.30 h.	Palau	Chick Corea, piano.
3, dijous	21 h.	Palau	Breda Zakotnik, piano. Yuuko Shiokawa, violí. Heidi Litschauer, violoncel. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona, 1981.)
	21 h.	Conservatori	Juli Panyella, clarinet. Cristina Navajas, piano. Brahms, Sutermeister, Ravel, Taverna-Bech, Poulenc. (Serveis de Cultura de l'Ajuntament.)
	21.30 h.	Associació Enginyers	Cantare con la gorgia. Polifonia espanyola, francesa, anglesa i italiana.
4, divendres	21 h.	Palau	Breda Zakotnik, piano. Yuuko Shiokawa, violí. Heidi Litschauer, violoncel. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona, 1981.)
	21 h.	Liceu	«Il barbiere di Siviglia» de Rossini.
	21 h.	Conservatori	Albert Guinovart, piano. Lourdes Pérez, piano. Lluís Pérez, piano. William Waters, guitarra. Granados, Chopin, Brahms. (Pòdium Joves Intèrprets.)
5, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Milan Turkovitch, fagot. Dir.: Leopold Hager. Schubert, Mozart.
6, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Il barbiere di Siviglia» de Rossini.
	20.30 h.	O. de Sants	Àngel Soler, piano. Miquel Gaspà, clarinet. M.* Dolors Aldea, soprano. Gaveaux, Mozart, Schumann, Spohr, Schubert.

7, dilluns	21.30 h.	Associació Enginyers	Collegium Musicum de Catalunya.
8, dimarts	21 h.	Liceu	«Il barbiere di Siviglia» de Rossini.
9, dimecres	20 h. 21.30 h.	Palau Associació Enginyers	Quintet Syrinx. Mozart, Rossini. (Dimecres de R. N.) Quartet Sonor. Haydn, Mozart, Beethoven.
10, dijous	19.30 h. 21 h. 21 h.	Novomúsica Conservatori Liceu	Lluís i M. ^a Lourdes Pérez, piano. Radoslav Kvapil, piano. Dvorak, Janacek, Hlobil, Martinu i Smetana. (Serveis de Cultura de l'Ajuntament.) «Il barbiere di Siviglia» de Rossini.
11, divendres	21 h.	Conservatori	Jordi Robert, guitarra, Juanjo Muñoz, piano. Miquel Bofill, saxofon. Dolors Cano, piano. Bach, Mozart, Fauré. (Pòdium Joves Intèrprets.)
12, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jean Jacques Kantorow, violí. Dir.: Antoni Ros Marbà. Lamote de Grignon, Brahms, Prokofiev.
13, diumenge	11 h. 20.30 h. 21 h.	Palau O. de Sants Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició). Vicenç Aguilar, trompa. Josep F. Pagès Busom, piano. Mozart, Brotons, Dukas, Strauss. Festa de la Sardana «Premis Joaquim Serra».
14, dilluns	21.30 h.	Associació Enginyers	Eulàlia Solé, piano. Schubert, Beethoven, Schumann.
16, dimecres	20 h. 21 h.	Palau Liceu	Concert-Homenatge a Joan Guinjoan. (Dimecres de R. N.) «Ernani» de Verdi.
17, dijous	21 h. 21 h. 22 h.	Palau Conservatori O. Gracienc	Tete Montoliu / Núria Feliu / Big-Band de Barcelona. Quartet «Pro Arte» de Zagreb. Tinka Muradori, flauta. Boccherini, Mozart i Beethoven. M. ^a Jesús Crespo, Carles Marquès, piano.
18, divendres	21 h. 21 h.	Liceu Conservatori	«Ernani» de Verdi. Manuel Cabero, piano. Alba Olaya, piano. Glòria Peig, piano. Schumann. (Pòdium Joves Intèrprets.)
19, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Solistes vocals. Dir.: Antoni Ros Marbà. Corelli, Guinovart, Ravel.

TEMPORADA 1981-82 - 28 de novembre de 1981 - Núm. 2 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona 3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

*El aroma—
que gusta—
compartir—*

Eau de Cologne
**ROYALE
AMBREE**
LEGRAIN
PARIS

*Especialistes
en*
**Alta
Fidelitat**

VIETA

VIETA AUDIO ELECTRONICA, S. A.